

Schotten i Rymarzów

20 lat partnerstwa

W dniach 13-15 maja 2016 r. oficjalna delegacja z Gminy Ozimek z burmistrzem Janem Labusem na czele uczestniczyła w jubileuszu 20-lecia partnerstwa miast Schotten i Rymarzów.

Schotten w Hesji to liczące około 10 000 mieszkańców miasteczko, a którego malownicze położenie sprawia, że jest wyjątkowo pięknym kurortem. Jednak szczególnie ważnym dla nas jest, że miasto Schotten i jego mieszkańcy działają zgodnie ich hasłem promocyjnym „miasto europejskie Schotten”, a budowanie wielkiej europejskiej rodziny jest dla nich priorytetowym zadaniem. Miasto podpisało już umowy partnerskie z Arco i Rocella Jonica we Włoszech, Beloil z Belgii, Corsne z Francji, Maybole ze Szkocji, Rymarzowem z Czech i Bogen z Niemiec. Ponadto w 2002 roku zawarto umowę przyjaźni z naszym Ozimkiem.

W tym roku świętowano 20-rocnicę podpisania aktu partnerstwa z Rymarzowem, które jest od 1997 r. również naszym miastem partnerskim. W związku z tym na tak doniosłym jubileuszu nie mogło zabraknąć przedstawicieli Ozimka (Jan Labus, Antoni Gryc i Marcin Widera).

Uroczystości rozpoczęły się w sobotę od oficjalnego odsłonięcia tablicy na nowym Placu Rymarzowskim w Schotten, którego dokonali **Petr Klouda** (Starosta Rymarova) i **Hans Jurgen Jochim** (Zastępca Burmistrza Schotten). Wieczorem

zorganizowano wspólny koncert orkiestr dętych Musikverein 1974 Schotten-Rudingshaim i Zespołu Podolanka z Rymarzowa.

W niedzielę Petr Klouda i Hans Jurgen Jochim odnowili akt partnerstwa, co było zarazem punktem kulminacyjnym jubileuszu, a wszyscy obecni pogratulowali jubilatowi - burmistrz Ozimka Jan Labus także złożył gratulacje, dziękując szczególnie **Hansowi Ottowi Zimmermannowi**, który w niezwykle sposób zaangażował się w budowanie europejskiej przyjaźni i międzynarodowej współpracy. Ponadto wyróżnił obecnych byłych starostów Rymarzowa **Miroslava Slovacka** i **Pavla Kolara** (podpisywał w 1997 r. akt partnerstwa z Ozimkiem i jest naszym Honorowym Obywatel), którzy zapoczątkowali partnerstwo, jak również Petra Kloudę także naszego Honorowego Obywatela, który prowadzi nie tylko znakomitą pracę na rzecz partnerstwa z Schotten, ale również Ozimkiem. Wszyscy uczestnicy oprócz tego wpisali się do złotej księgi miasta oraz razem odśpiewali hymn europejski, aby uczcić to wyjątkowe wydarzenie.

Marcin Widera

Biestrzynnik:

Co zamiast kanalizacji?

Sprawom kanalizacji wsi i wywozu nieczystości płynnych poświęcone było zebranie wiejskie w Biestrzynniku w dniu 7 czerwca. Zwołała je sołtys Edyta Czaplík na wniosek mieszkańców ulic Poliwozkiej, Dobrodzieńskiej, Polnej i Poliwoza, na których w całości lub części nie ma kanalizacji. Do udziału zaproszono wiceburmistrza Jarosława Witę i prezesa PGKiM Miroslawa Wicia-ka, którzy przedstawili całościową koncepcję realizacji wywozu nieczystości płynnych w gminie Ozimek oraz odpowiadali na liczne pytania mieszkańców.

Możliwość rozszerzenia sieci kanalizacyjnej ze środków unijnych istnieje przy spełnieniu ściśle określonych parametrów (ilości osób na kilometr sieci)

opracowało i niebawem wprowadzi nowy cennik za wywóz szamba, proponując w nim również możliwość tzw. wywozu łączonego, z jakiego będzie mogło

Zebranie wiejskie w Biestrzynniku.

i opłacalności ekonomicznej. Kryteriów tych nie spełniają wymienione ulice, więc w najbliższych latach nie przewiduje się na nich budowy sieci kanalizacyjnej. Dotyczy to zresztą wszystkich nie skanalizowanych dotąd obszarów wiejskich na terenie gminy, poza Schodnią i częścią Pustkowa, gdzie budowa kanalizacji jest planowana.

Alternatywą dla gospodarstw nie mających perspektyw na przyłączenie do sieci kanalizacyjnej jest budowa przydomowych oczyszczalni ścieków, a tam, gdzie nie będzie to możliwe - wywóz szamba. Aby pomóc mieszkańcom, gmina przystępuje do projektu na dofinansowanie przydomowych oczyszczalni ścieków ze środków unijnych, a PGKiM

skorzystać równocześnie kilka osób, jeśli wzajemnie się dogadają. W jakimś stopniu wpłynie to na zmniejszenie kosztów wywozu nieczystości. Na okres przejściowy zaproponowane też będą korzystniejsze opłaty dla osób, które po raz pierwszy wywożą szamba na oczyszczalnię.

Wywóz nieczystości płynnych jest ustawowym obowiązkiem dotyczącym wszystkich właścicieli posesji. Od podmiotów świadczących te usługi muszą oni żądać wystawienia Karty Przekazania Odpadu, która jest dowodem, że zawartość szamba została przekazana do oczyszczalni ścieków.

(jad)

Dwieście lat!

2 czerwca w ozimskim Urzędzie Stanu Cywilnego kolejni nestorzy z naszej gminy świętowali rocznice urodzin i zawarcia związków małżeńskich. Życzenia składali im kierownik Urzędu Stanu Cywilnego Ewa Bronder, zastępca burmistrza Jarosław Wita oraz burmistrz Ozimka Jan Labus.

85. urodziny obchodzili: **Jan Minkowski** z Ozimka, **Anna Piątek** (z mężem Zbigniewem) z Ozimka, **Klara Kucharczyk** (z córką Weroniką) z Antoniowa oraz **Herbert Szrajber** (z córką Różą) z Ozimka.

80. urodziny świętowali: **Janina Ogrodzińska** (z wnuczką Małgorzatą) z Grodzca, **Alfons Panicz** (z córką Lidią) z Krzyżowej Doliny, **Paweł Kokot** (z

małżonką Teresą) z Krzyżowej Doliny, **Gertruda Sklorz** (z córką Różą) z Krzyżowej Doliny, **Marian Kilijański** (z córką Anną, wnukami: Małgorzatą, Martą i Tomaszem oraz prawnukiem Tymoteuszem) z Ozimka i **Jan Gola** (z córką Ireną i zięciem Marianem) ze Schodni.

Natomiast **Złote Gody Małżeńskie** (50. rocznica pożycia) obchodzili: **Edyta i Hubert Ko-**

łodziejczyk z Krzyżowej Doliny, **Anna i Stanisław Koczascy** (z córkami Bożeną i Dorotą oraz zięciem Bogusławem) z Grodzca, **Krystyna i Antoni Misz** z Krasiejowa oraz **Krystyna i Adolf Panicz** (z synową Magdą i wnukiem Oliwierem) z Chobia.

Do życzeń dołącza się redakcja „Wiadomości Ozimskich”.

Paweł Kokot z małżonką Teresą.

Krystyna i Antoni Misz.

Edyta i Hubert Kołodziejczyk.

Krystyna i Adolf Panicz z synową Magdą i wnukiem Oliwierem.

Jubilaci małżeńscy.

Klara Kucharczyk z córką Weroniką.

Jan Minkowski.

Herbert Szrajber z córką Różą.

Anna Piątek z mężem Zbigniewem.

Gertruda Sklorz z córką Różą.

Alfons Panicz z córką Lidią.

Anna i Stanisław Koczascy z córkami Bożeną i Dorotą oraz zięciem Bogusławem.

Janina Ogrodzińska z wnuczką Małgorzatą.

Jan Gola z córką Ireną i zięciem Marianem.

Marian Kilijański z córką Anną, wnuczkami: Małgorzatą, Martą i Tomaszem oraz prawnukiem Tymoteuszem.

65 lat ozimskiego szczypiorniaka

Honory i odznaczenia

Burzowa aura i namoknięta wodą murawa boiska spowodowały, że zaplanowane na 29 maja obchody 65-lecia sekcji piłki ręcznej i sekcji motorowej M-GTS „Siódemka” Ozimek zostały przeniesione ze stadionu miejskiego do Gminnego Zespołu Szkół. Zamiast meczu piłki ręcznej 11-osobowej na trawiastym boisku, odbyły się mecze drużyn 7-osobowych na parkiecie hali sportowej. Przed południem zmierzyły się drużyny dzieci z SP nr 3, SP w Krasiejowie i młodzicy „Siódemki”, a po południu odbywały się mecze obecnych i byłych zawodników piłki ręcznej z Ozimka.

Długoletni działacze „Siódemki” otrzymali Medale Honorowe ZPRP.

Oficjalna rocznicowa uroczystość odbyła się w auli Gminnego Zespołu Szkół. Burmistrz Ozimka **Jan Labus** odczytał i wręczył prezes „Siódemki” **Małgorzacie Górniaszek** list gratulacyjny, a w imieniu Rady Miejskiej gratulacje i życzenia przekazał radny **Marceli Biskup**. Długoletni działacze „Siódemki” zostali uhonorowani Medalami Honorowymi ZPRP. Brązowe otrzymali: **Jarosław Siudeja** - trener drużyn młodzieżowych i **Anna Juros-Brejwo** - pielęgniarka klubowa, srebrny **Barbara Stupnicka** - wieloletnia księgowa M-GTS „Siódemka”, a złoty **Dariusz Górniaszek** - trener. Pamiątkowe dyplomy otrzymali weterani ozimskiego szczypiorniaka: dawni zawodnicy, działacze i sędzi-

owie piłki ręcznej. Okolicznościowy dyplom wraz z podziękowaniami otrzymali również państwo **Marzena i Wacław Genda** - rodzice naszego najlepszego wychowanka **Pawła Gendy** - obecnie zawodnika superligowego MMTS Kwidzyn. Jego udział w meczach był dodatkową atrakcją jubileuszowego turnieju.

18 czerwca w Urzędzie Marszałkowskim w Opolu, podczas uroczystości 70-lecia piłki ręcznej na Opolszczyźnie, Medale Honorowe ZPRP otrzymali kolejni działacze „Siódemki”: srebrny **Małgorzata Górniaszek**, a diamentowe **Józef Stasiukiewicz, Leo Joszko i Jan Kamiński**. Wszystkim serdecznie gratulujemy.

(jad)

Pamiątkowe dyplomy otrzymali weterani ozimskiego szczypiorniaka.

Historia piłki ręcznej

Szczypiorniak w Ozimku wszedł w wiek emerytalny. Lata za nami obfitowały w wiele wydarzeń, których nie sposób podsumować w kilku wierszach, toteż skupiliśmy się na najważniejszych wydarzeniach, sukcesach, porażkach oraz ludziach oddanych tej pięknej dyscyplinie sportu.

Wszystko zaczęło się w lutym 1951 roku, kiedy to grupa entuzjastów popularnej wówczas na Opolszczyźnie piłki ręcznej 11-osobowej, założyła sekcję piłki ręcznej przy Hutniczym Klubie Sportowym „Małapanew”. Najprężniejszymi założycielami byli **Jerzy Duda, Paweł Czok, Jan Piechaczek, Rudolf Gorys, Jerzy Pasoń**. Pierwsze spotkanie jednostki „Małapanewi” rozegrała już w maju z zespołem „Sparty” Suchy Bór, ponosząc dotkliwą porażkę 3:12. Drużyna zgłoszona do rozgrywek na szczeblu powiatu zajmuje II miejsce, powtarzając tę lokatę w r. 1952. Jednak już rok później po wygraniu „powiatu” uzyskuje awans do rozgrywek wojewódzkich. Dobre wyniki drużyny męskiej podziałały zachęcająco na pleć piękną i stworzono zespół, w którym występowały m.in. **A. Szafarczyk, S. Mrocheń, A. Kulig-Mioduszevska, H. Bonk, H. Migura, C. Woszek, Z. Rewa, K. Świdkiewicz-Grzeskiewicz, H. Pludra, A. Uliżner, J. Wieszołek**. Nie przetrwał on jednak próby czasu i został rozwiązany w 1956 r.

Podjęte w latach 60. próby organizacji żeńskiej drużyny (już 7-osobowej) nie przyniosły większych sukcesów. Szkoda, bo wśród młodych wówczas zawodniczek objawił się talent **Barbary Jeż** (obecnie Klose, mamy słynnego piłkarza, reprezentanta Niemiec), późniejszej zawodniczki zespołów z Opola i „Otmetu” Krapkowice, reprezentantki Polski, jednej z najlepszych zawodniczek w historii tej dyscypliny w kraju.

Rok 1954 to także pierwszy mecz międzynarodowy rozegrany w Ozimku między reprezentacją Węgier a reprezentacją zrzeszenia sportowego „STAL”. W zespole, opartym na silnej wówczas „Stali” Kuźnia Raciborska (wielokrotnego mistrza kraju), miejsce znaleźli zawodnicy Ozimka: **H. Meister, P. Feliks, W. Panic, H. Hagen, W. Gola**. Rok 1955 to pierwsze znaczące sukcesy w postaci II miejsca w województwie oraz Pucharu Województwa Opolskiego po zwycięstwie nad „Spartą” Suchy Bór. Były to o tyle ważne sukcesy, że Opolszczyzna przodowała w kraju w 11-osobowej piłce ręcznej. Kolejny rok owocuje awansem do ligi międzywojewódzkiej (opolskie, wrocławskie, katowickie). W roku 1957 Ozimek gości dwumecz międzypaństwowy w kat. junierek i juniorów z Rumunią. Wówczas też objawił się talent **Pawła Paculi**. Decyzją ZPRP utworzono II

ligę państwową, w której, jako czołowy zespół ligi międzywojewódzkiej, swoje miejsce znalazła też drużyna z Ozimka. Końcówka lat 50. to okres słabszych wyników, za sprawą powołania do wojska kilku najlepszych zawodników (grali m.in. w „Śląsku” Wrocław).

Sezon 1960/61 to okres sporych sukcesów. Bezapelacyjne zwycięstwo w II lidze ze stratą tylko 1 pkt. osiągnął zespół nazywany przez niektórych „drużyną przyszłości”, a to oznaczało awans do najwyższej klasy rozgrywkowej w kraju. Grali w nim wówczas m.in. **T. Kowalski, K. Kansy, A. Jurzak, J. Mularczyk (kapitan), E. Chlubek, Z. Gorys, E. Klimas, P. Honkisz, P. Pacula, H. Bul, E. Piechota, H. Hagen (grający trener), J. Puzik, L. Joszko**. W gronie pierwszoligowców beniaminek z Ozimka radził sobie także dobrze, zajmując w sezonie 1961/62 VI miejsce. Kolejny sezon 1962/63 kończy się największym sukcesem ozimskich szczypiornistów - III miejscem w kraju. Rozwinął się talent wszechstronnie uzdolnionego sportowo **Teodora Kowalskiego**, który jako jedyny w tym czasie opolanin zostaje powołany do kadry narodowej na MŚ w Szwajcarii w 1963 r. Był on pierwszym reprezentantem kraju wywodzącym się z „Małapanewi” i bezsprzecznie jednym z najlepszych sportowców w historii naszego szczypiorniaka. Rok ten był także ostatnim, w którym rozgrywano piłkę ręczną 11-osobową.

Nowe wyzwania dla 7-osobowej piłki ręcznej sprawiły, że w Ozimku wybudowano nowe boiska, najpierw kortowe, a później o nawierzchni bitumicznej. Pierwsze lata „siódemki” to trudna transformacja i gra drużyny seniorów w lidze wojewódzkiej, następnie międzywojewódzkiej, by w roku 1968 awansować do II ligi. Już pierwszy sezon mógł zaowocować kolejnym awansem, jednak ten nie powiódł się - drużyna odpadła na turnieju w Mielcu. Kolejny sezon i ponowna próba na turnieju w Opolu także nie przyniosła powodzenia. Po tych nieudanych próbach awansu nastąpił pewien kryzys w działalności sekcji piłki ręcznej, lecz dzięki nowym działaczom i zaangażowaniu młodzieży dalej grano w II lidze państwowej, tym razem w grupie południowej.

Początek lat 70. to powolny regres, który zaczął się od przekazania do I-ligowej „Gwardii” Opole trzech najlepszych zawodników: **H. Zajączkowskiego, P. Locha i B.**

... w Ozimku

Duchnowskiego, a także wyjazdu za granicę A. Kiedronia. W rezultacie zespół spadł z II ligi (nie uratowała się też „Gwardia” w I lidze!) będąc rozbitym przez nieprzemyślane decyzje partyjno-administracyjne. Do tego doszła jeszcze decyzja władz sportowych i związkowych o przeniesieniu rozgrywek z boisk otwartych do hal. Problem braku pełnowymiarowej hali sportowej do dziś jest poważną bolączką ozimskiego szczypiorniaka. Lata 70. i początek lat 80. to gra drużyny seniorów w lidze międzywojewódzkiej, wojewódzkiej, by wreszcie zanotować spadek do klasy A (1983). Był to potężny cios, który jednak zmobilizował najwytrwalszych do kolejnych sportowych wyzwań, owocujących awansem do ligi międzywojewódzkiej w 1989 roku. Odbudowa sportowego poziomu zespołu seniorów miała różne oblicza i z racji braku odpowiedniej hali sportowej, potencjału zawodników, nie powiodły się próby zaistnienia na dłużej w II lidze. Zwłaszcza, że wkrótce rozpadł się wielce zasłużony dla środowiska Hutniczy Klub Sportowy „Małapanew”.

Chcąc ratować piłkę ręczną, grupa społeczników zawiązała Miejsko-Gminne Towarzystwo Sportowe „Siódemka” powstałe w roku 2004. Nie funkcjonowała już drużyna seniorów (choć pojawiła się na krótko w ub. sezonie w III lidze), a jedynie zespoły młodzieżowe. Młodzi piłkarze ręczni na przestrzeni tych lat przysporzyli nam wszystkim sporo radości i satysfakcji poprzez udział m.in. w półfinale MP młodzików (2004),

ćwierćfinale MP młodzików (2005 i 2009). Wychowankowie „Siódemki” są podporą szkolnych zespołów piłki ręcznej i nie tylko. Ambicją działaczy jest także pozytywne wpływanie na kształtowanie charakterów młodych zawodników poprzez urozmaicone wypełnianie czasu wolnego. Wychowanek M-GTS „Siódemka” Paweł Genda od lat (począwszy od juniora młodszego do dziś) jest powoływany do reprezentacji kraju w piłce ręcznej. Jest to ogromna satysfakcja dla klubu, szkoły, bez której trudno byłoby mu uzyskać miejsce w SMS-ie (nauka to przecież rzecz najważniejsza), a także dla całego środowiska (nie tylko sportowego) naszej gminy. Tak znaczny awans młodego sportowca z Ozimka jest głównie jego zasługą, ale także jego rodziców wspierających go w drodze do sukcesów sportowych oraz szkoleniowców: Dariusza Górniaszka i Jarosława Siudei. Wierzymy, że nasz zawodnik dobrze wykorzysta swoją sportową szansę, nie zapominając o nauce i kolegach z drużyny.

Próby prowadzenia zajęć z grupą dziewcząt nie dały niestety spodziewanych rezultatów. Dzisiaj działają już tylko trzy grupy chłopców, z którymi prowadzone są regularne zajęcia przez trzech szkoleniowców, skutecznie podnoszących swoje kwalifikacje na specjalistycznych kursach i konferencjach szkoleniowych. Cała społeczność „Siódemki” ma nadzieję na coraz lepszą współpracę ze wszystkimi, od których i którym zależy funkcjonowanie sportu młodzieżowego w naszej gminie.

Ozimscy sędziowie na przestrzeni 65-lecia

Popularność piłki ręcznej w środowisku Ozimka siłą rzeczy musiała owocować licznym gronem sędziów tej dyscypliny.

Jeszcze w „jedenastce” rozstrzygali boiskowe spory Jan (+) i Jerzy Pasoniowie oraz Otto Panicz (+). Dwaj pierwsi sędziowali jeszcze 7-osobową piłkę ręczną, a na przestrzeni lat dołączali do nich: L. Jozsko, H. Czok (+), M. Smerczek, J. Stasiukiewicz, P. Honkisz (+), H. Peisker, G i H. Dietrichowie (+), M. Saładziak, R. Streche, a trochę później doszłusowali do nich M. Musiał, A. Mrozek, K. Suhecki i K. Musiał. Osobny rozdział w historii sędziowania stanowi osoba Jerzego Pasonia, który był sędzią międzynarodowym przez 25 lat (!), a ponadto był Delegatem EHF, ZPRP

i członkiem Komisji Sędziowskiej oraz Komisji Rewizyjnej ZPRP. Był wychowawcą kilku pokoleń sędziów, z których najdalej „zaszedł” Marek Musiał (były sędzia ekstraklasy, aktualny Delegat ZPRP oraz Przewodniczący KS OZPR). Dziś Ozimek jest drugą siłą sędziowską w Okręgu po Opolu (1/5 sędziów jest z Ozimka, także 2 na 4 Delegatów ZPRP). Wszyscy oni są sędziami ligowymi z bliską perspektywą awansu, a to: J. Gnyszka, M. Stonoga, K. Musiał, A. Kowalski, Sz. Kowalik. delegatami ZPRP są natomiast J. Szyklarz i M. Musiał.

M.M.

Kolejne sukcesy młodzieży wędkarskiej

Dobry sezon

Późna wiosna - kwiecień i maj to okres bogaty we wszelkiego rodzaju imprezy wędkarskie, w tym także w imprezy młodzieżowe. Nie inaczej było także i w tym roku, z tym że sukcesy naszych adeptów wędkarstwa miały jeszcze bardziej powszechny charakter.

Sukcesy młodzieży wędkarskiej.

I tak, 29 kwietnia reprezentacja Szkoły Podstawowej nr 2 w Ozimku w składzie Emilia Blum, Dominika Mrowca oraz Manuel Widera, uczestnicząca w XI Mistrzostwach Szkół Integrycyjnych i Specjalnych „Szuwarek 2016” zajęła I miejsce, a wspomniana już Emilka Blum zwyciężyła w klasyfikacji indywidualnej. Jak się później okazało, był to początek serii jej sukcesów, bowiem w XI Otwartych Mistrzostwach Województwa Opolskiego Szkół w Wędkarstwie Sławikowym, rozegranych 21 maja na Kanale Ulgi w Opolu, ta sama zawodniczka kolejny raz zwyciężyła w stawce 90 zawodników z 35 szkół podstawowych Opolszczyzny. W całych zawodach wystartowało 206 zawodników z 87 szkół wszystkich typów, w tym także z odległych: Bogatyni, Jeleniej Góry, Bolkowa, Wrocławia i Wałbrzycha.

Z wielką satysfakcją pragniemy poinformować, że Szkoła Podstawowa nr 2 w Ozimku, w uznaniu za jedenaścieletnią organizację tych zawodów, uhonorowana została olbrzymim

pucharem, którą odebrał osobiście dyrektor placówki Wiesław Miś, przy okazji sędzia główny mistrzostw. Trudno także nie zauważyć, że kolejne trzy miejsca zajęli zawodnicy reprezentujący ozimskie szkoły „Jedynkę” i „Trójkę”: Marek Kwieciński, Dawid Sudoł i Kasia Osada.

Zwieńczeniem tego bogatego okresu był występ reprezentantów Koła PZW „Małapanew” w Ozimku na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży w Sportach Wędkarskich, którą rozegrano w dniach 26-29 maja w Łukowie na Lubelszczyźnie. Także i tutaj zanotowaliśmy spore sukcesy, bowiem Marek Kwieciński okazał się najlepszym młodym wędkarzem w kraju w kategorii U-14, natomiast dziesięcioletni Dawid Sudoł, startujący w kategorii dwunastoletków, walczył jak równy z równymi z zawodnikami starszymi od siebie o trzy lata. Zajął m.in. 2. miejsce w teście wiedzy wędkarskiej, natomiast w klasyfikacji generalnej uplasował się na siódmym miejscu.

W.M.

Wspomnienie o Jürgenie Gúldenpfennigu

Budowniczy

W związku z przypadającą w tym roku 100 rocznicą konsekracji kościoła parafialnego w Krasiejowie dokonaną przez sufragana wrocławskiego Karola Augustyna, należałoby wspomnieć budowniczych tego okazałego obiektu sakralnego: architekta Jürgena Gúldenpfenniga i księdza proboszcza Maksymiliana Senfta, który czuwał nad sprawnym przebiegiem prac budowlanych prowadzonych w latach 1911-1913.

Nazwiskiem księdza Senfta nazwano ulicę, przy której znajduje się Publiczne Przedszkole w Krasiejowie. Sylwetka Jürgena jest raczej mało znana, dlatego warto ją przy tej doniosłej okazji przedstawić.

Jürgen (Georg) Gúldenpfennig - królewski radca budowlany, urodził się 20 marca 1873 roku w Paderborn jako jeden z dziesięciorga dzieci diecezjalnego i katedralnego mistrza budowlanego Arnolda Gúldenpfenniga, znanego niemieckiego architekta. W 1891 ukończył gimnazjum zdając egzamin dojrzałości w rodzinnym mieście. Następnie wraz z bratem Janem Alekssem studiował w Wyższej Technicznej Szkole w Hannoverze. Tutaj był również

członkiem Katolickiej Organizacji Studenckiej Gothia K.V. Następnie od semestru letniego 1891 roku studiował architekturę i nadal był członkiem wyżej wymienionej organizacji studenckiej, a w roku 1893 został jej przewodniczącym. W 1895 roku zdał pierwszy, a w roku 1901- drugi egzamin państwowy.

Sylwia Widawska

Skrót K.V. w tekście- Kartellverband

**W artykule wykorzystano informacje zawarte w: Die Warte, Nr 167, 2015 i uzyskane od pana A. Auermieszkańca Paderborn. Za pomoc w dostępie do materiałów źródłowych składam serdeczne podziękowania.*

Grób rodziny Gúldenpfennig

W Strzelcach Opolskich z okazji 100- lecia budowy kościoła św. Wawrzyńca ufundowano w roku 2004 z inicjatywy parafianina pana Alfonsa Schnura tablicę pamiątkową poświęconą architektowi Jürgenowi Gúldenpfennigowi umieszczoną na cokole przy nawie głównej nieopodal wejścia do świątyni.

W maju 2016r. na Cmentarzu Wschodnim w Paderborn, gdzie znajduje się grobowiec rodziny Gúldpfennigów, odbyła się uroczystość oddania do użytku kaplicy zaprojektowanej przez Arnolda - ojca Jürgena.

Może i parafianie Krasiejowa uwiecznią w przyszłości budowniczego wyjątkowo pięknego w swoim neobarokowym stylu kościoła, który obchodzi w tym roku już 103 lata istnienia.

„Gdy gaśnie pamięć ludzka,
dalej mówią kamienie”

(St. Wyszyński)

Jürgen Gúldenpfennig

Gdy wybuchła pierwsza wojna światowa Jürgen Gúldenpfennig został reaktywowany do wojska jako porucznik rezerwy w 8. Regimentzie Husarii. 16 września 1914 roku został zraniony przez odłamek granatu, gdy w twierdzy Brimont (Francja) pełnił funkcję adiutanta w 25. Brygadzie Piechoty.

W ostatnich dniach życia opiekowała się nim żona. Gúldenpfennig zmarł 6 października 1914r. w wieku 41 lat. Żonie udało się sprowadzić zwłoki do Niemiec i pochować ukochanego męża w pobliżu jego rodziców na cmentarzu w Paderborn.

Pogrzeb z honorami wojskowymi odbył się 13 października 1914 w rodzinnym mieście na Cmentarzu Wschodnim. W roku 1945 grób rodzinny Gúldenpfennigów został zniszczony w wyniku działań bombowych.

Zadania budowlane Jürgena Gúldenpfenniga są do tej pory niezbyt dobrze zbadane i opracowane. Zatrudnienie Jürgena jako radcy budowlanego ograniczało jego działalność jako architekta. Po zdaniu drugiego państwowego egzaminu Gúldenpfennig pracował dwa lata jako pomocnik w Ministerstwie Handlu, Rzemiosła i Robót Publicznych w Berlinie. Po zaprojektowaniu kościoła św. Wawrzyńca w Strzelcach Opolskich i prowadzeniu jego prac budowlanych w latach 1904-1907, kierował także budową gmachu sądu w Essen i do wybuchu drugiej wojny światowej pełnił funkcję kierownika budowy Wysokiego Urzędu Budowlanego Hannover II oraz nowego budynku Laboratorium Maszynowo -Inżynieryjnego Technicznej Szkoły Wyższej.

Po śmierci ojca Arnolda, przejął w dniu 26.08.1908r. kierownictwo budowy Generalnego Wikariatu według jego planów i dokończył budowę Leokonviktis i zakrył katedralną w Paderborn. Choć w późniejszym okresie przejął także po ojcu Urząd Diecezjalnego Mistrza Budowlanego, nie został na stałe zatrudniony przez Generalny Wikariat. Dało się również zaobserwować fakt, że Jürgenowi brakowało ojcowskiego autorytetu budowlanego.

Gúldenpfennig projektując w maju 1904r. kościół w Strzelcach Opolskich był w wieku 31 lat i tutaj na Śląsku poznał swoją przyszłą żonę Elisabeth z domu Hoosmann, z którą ożenił się prawdopodobnie w roku 1907. Wtedy kończyły się prace budowlane kościoła św. Wawrzyńca w Strzelcach. Z tego związku już w Essen urodziło się dwóch synów Richard (ur. 18 września 1909) i Arnold (ur. 4 listopada 1911).

Biorąc pod uwagę neobarokową architekturę kościoła w Strzelcach Opolskich, który był niezaprzeczalnym dziełem Gúldenpfenniga, można uznać ten fakt za pierwszy przykład nawiązujący do baroku właściwego.

Jürgen Gúldenpfennig był twórcą kolejnych neobarokowych kościołów na Opolszczyźnie, w tym obiektów sakralnych w Krasiejowie i Dębnie, na co wskazywać może min. duże podobieństwo architektoniczne do kościoła strzeleckiego.

Architektowi udało się stworzyć swoisty styl, zainspirować budowę nowych kościołów na Śląsku i wprowadzić własne, poruszające formy wyrazu, które jak zauważają znawcy tematu, dystansowały się od dalszych, często szorstkich, neobarokowych budowli na terenie Niemiec.

W roku 2006 w Paderborn z inicjatywy lokalnego stowarzyszenia grób rodziny Gúldenpfennig został odnowiony, a odnalezione stare płyty nagrobne ojca Arnolda i syna Jürgena uzyskały nową trójdzielną formę.

MASZ POMYŚL NA ROZWÓJ MIASTA OZIMKA

- ZGŁOŚ PROJEKT DO BUDŻETU OBYWATELSKIEGO OZIMKA NA 2017 ROK !

Na ostatniej sesji Rady Miejskiej w Ozimku 23 maja 2016r. Radni podjęli uchwałę w sprawie przeprowadzenia na terenie gminy Ozimek konsultacji społecznych projektu Budżetu Obywatelskiego Miasta Ozimka na 2017r.

Budżet Obywatelski jest formą konsultacji społecznych w sprawie przeznaczenia części wydatków z budżetu gminy Ozimek na wskazane przez mieszkańców propozycje zadań mieszczące się w kompetencjach gminy. To środki pieniężne wydzielane w ramach budżetu gminy Ozimek przeznaczone na realizację zadań własnych gminy wybranych przez mieszkańców Ozimka.

Zasadniczym celem budżetu obywatelskiego jest większe zaangażowanie mieszkańców w ustalanie priorytetów społeczności lokalnej z perspektywy jej wspólnego dobra. Cel ten ma prowadzić do aktywnego udziału w procesie opracowania budżetu, budowania więzi w lokalnej społeczności.

W edycji budżetu obywatelskiego na 2017 rok mieszkańcy Ozimka zadecydują o przeznaczeniu **200 tysięcy złotych**.

Odz pomysł do gotowej propozycji zadania - jak to zrobić?

Poniżej znajdziesz wszystkie niezbędne informacje dotyczące budżetu obywatelskiego. Punkt po punkcie pokażemy Ci, w jaki sposób możesz zmienić swój pomysł w gotowe do złożenia zadanie do realizacji.

1. Mam pomysł! Czy mogę go zgłosić do realizacji z budżetu?

Pieniądze z budżetu można przeznaczyć na zadania, które są zadaniami własnymi gminy. Ten bardzo szeroki katalog obejmuje różnorakie obszary, począwszy od ochrony środowiska, budowy dróg czy polityki społecznej, poprzez edukację, kulturę, sport, a na sprawach związanych z bezpieczeństwem kończąc. Jeżeli Twój pomysł mieści się w tym katalogu, odpowiedź brzmi tak! Możesz go zgłosić do budżetu obywatelskiego!

2. Wiem, jaki charakter ma moje zadanie. Co dalej?

Następnym krokiem jest wypełnienie formularza zgłoszeniowego. Formularz można pobrać ze strony www.ozimek.pl - zakładka budżet obywatelski lub otrzymać jego wersję papierową w Urzędzie Gminy i Miasta w Ozimku - Biuro Podawcze (parter)

Formularz jest dość szczegółowy. Masz możliwość dokładnie opisać swojego projektu. To ważne - w kolejnym etapie budżetu urzędnicy oraz radni sprawdzą, czy

zadanie uda się wykonać w ciągu jednego roku, czy należy do zadań miasta, czy jest zgodne z prawem.

3. Formularz gotowy! Gdzie mogę go złożyć?

By złożyć gotowy formularz zgłoszeniowy w Urzędzie Gminy i Miasta w Ozimku, potrzebujesz jeszcze jednej rzeczy - poparcia piętnastu osób. Wystarczy, że podpiszą się one na dołączonej do formularza liście. Potrzebujesz dokładnie tylu głosów - większe poparcie dla Twojego zadania będzie miało znaczenie dopiero we wrześniu, czyli w trakcie głosowania.

Wypełniony formularz z propozycją zadania należy złożyć w Biurze Podawczym Urzędzie Gminy i Miasta w Ozimku lub elektronicznie przesyłając formularz na adres budzetobywatelski@ugim.ozimek.pl **między 1 lipca 2016 r. a 31 lipca 2016 r.**

Możesz wykorzystać ten czas na dodatkowe sprawdzenie swojego zadania - skontaktować się z nami lub zapytać bezpośrednio urzędników.

4. Formularz złożony. Czy to oznacza, że moje zadanie zostanie zrealizowane w przyszłym roku?

Zanim zadanie zostanie uwzględnione na listach do głosowania i zatwierdzone do realizacji, musi jeszcze zostać sprawdzone pod kątem kompletności, formalno-prawnym i wykonalności.

Po złożeniu Twój projekt trafia do Komisji ds. budżetu obywatelskiego Urzędu Gminy i Miasta w Ozimku, które prowadzi rejestr złożonych

formularzy z propozycjami zadań zgłoszonych do budżetu obywatelskiego i przekazuje te formularze do odpowiednich komórek merytorycznych w celu przeprowadzenia analizy merytorycznej zadań zgłoszonych do budżetu obywatelskiego.

Po dokonanej analizie złożonych wniosków, komisja ds. budżetu obywatelskiego zadecyduje o tym, które propozycje zadań zostaną poddane pod głosowanie, a które nie. Wszystkie te trudne decyzje zostaną szczegółowo uzasadnione na piśmie i udostępnione wszystkim zainteresowanym.

5. Moje zadanie przeszło weryfikację. Czy to już koniec?

Budżet obywatelski to nie tylko zgłaszanie zadań do realizacji, ale przede wszystkim to powszechne głosowanie, w którym zostaną wyłonione te zadania, które zostaną zrealizowane w 2017 roku.

Kto może głosować?

W przypadku tego etapu istnieje jedno ograniczenie: głosować mogą mieszkańcy i mieszkanki miasta Ozimka, którzy ukończyli osiemnaście lat. Nie jest istotne, czy ktoś jest w Ozimku zameldowany. Podczas wypełniania ankiety do głosowania każdy głosujący będzie musiał po prostu oświadczyć, że jest mieszkańcem Ozimka.

Przebieg głosowania:

Głosowanie nad projektami zgłoszonymi do realizacji w 2017 roku odbywać się będzie za sprawą specjalnie do tego celu przygotowanych ankiet. **Samo głosowanie rozpocznie się 6 września 2016r. i potrwa do 27 września 2016r..**

Zagłosować będzie można poprzez:

pobranie i wypełnienie ankiety do głosowania w Biurze Podawczym

Urzędu Gminy i Miasta w Ozimku (parter);

pobranie i przekazanie wypełnionych ankiet do głosowania bezpośrednio albo pocztą na adres: Urzędu Gminy i Miasta w Ozimku, ul. Dzierżona 4B, 46-040 Ozimek z dopiskiem „budżet obywatelski”;

pobranie w formie elektronicznej ankiety do głosowania ze strony www.bip.ozimek.pl lub strony www.ozimek.pl - zakładka Budżet obywatelski i przekazanie jej drogą elektroniczną na adres e-mail: budzetobywatelski@ugim.ozimek.pl lub wrzucenie do urny znajdującej się w Biurze Podawczym Urzędu Gminy i Miasta w Ozimku (parter);

Zrealizowane zostaną te inicjatywy, na które zagłosuje najwięcej z nas i zmieszczą się w ramach planowanych środków budżetowych na 2017r..

Wybrane przez mieszkańców projekty zostaną przedstawione mieszkańcom **do 5 października 2016r.**

Szczegółowych informacji udziela Sekretarz Gminy - Barbara Durkalec, tel.774622837 e-mail: sekretarz@ugim.ozimek.pl.

Już dziś zapraszam w imieniu Burmistrza Ozimka na warsztaty dotyczące budżetu obywatelskiego, które odbędą się 29 czerwca 2016r. (środa) o godzinie 17:00 w siedzibie Domu Kultury w Ozimku, ul. Dłuskiego 4, 46-040 Ozimek, sala nr 17.

*Barbara Durkalec
Sekretarz Gminy Ozimek*

HARMONOGRAM KONSULTACJI. SPOŁECZNYCH Z MIESZKAŃCAMI OZIMKA W SPRAWIE BUDŻETU OBYWATELSKIEGO OZIMKA NA 2017 ROK	
od 1 lipca 2016 r. do 31 lipca 2016 r.	Składanie propozycji projektów do Budżetu Obywatelskiego Ozimka na 2017 rok.
od 1 sierpnia 2016r. do 19 sierpnia 2016 r.	Weryfikacja propozycji projektów przez Komisję do spraw Budżetu Obywatelskiego Ozimka na 2017 r. pod względem formalno-prawnym, oraz możliwości zabezpieczenia w budżecie gminy na kolejne lata środków na pokrycie ewentualnych kosztów, które projekt będzie generował w przyszłości oraz zatwierdzenie przez Burmistrza Ozimka Listy Projektów do konsultacji społecznych
od 6 września 2016 r. do 27 września 2016 r.	Głosowanie mieszkańców Ozimka w konsultacjach dotyczących wyboru do realizacji projektów zgłoszonych do Budżetu Obywatelskiego Ozimka na 2017 r.
do 5 października 2016 r.	Ustalenie i ogłoszenie wyników konsultacji społecznych w sprawie Budżetu Obywatelskiego Ozimka na 2017 rok.

Jubileusz: 25 lat partnerstwa

Prawdziwy „Meisterstück“

Zespół Szkół w Ozimku i Heimschule Lender w Sasbach (Niemcy) świętują 25 lat partnerstwa i przyjaźni. A wszystko zaczęło się w roku 1991, kiedy to Roland Spether, nauczyciel Heimschule Lender, nazwany później przez uczniów Roland of Poland, przyjechał do Opola z grupą młodzieży. Za pośrednictwem ś.p. ks. prałata Gerarda Kałuży dotarł do naszej szkoły - Zespołu Szkół w Ozimku. Inicjatywę podjął ówczesny wicedyrektor Ryszard Dreling. Wraz z nauczycielami ZS przygotował pierwsze spotkanie.

Był to wprawdzie tylko jeden dzień w ZS, ale jakże ważny dla naszych późniejszych kontaktów. Pani **Wiesława Grecko-Wajs**, nauczycielka j. angielskiego, pośredniczyła w konwersacjach, nauczyła gości piosenki „Szła dziewczeczka do laseczka...”, która to stała się hitem wielu kolejnych „wymian”. Od tego czasu w „wymianie” wzięło udział około 1500 młodych ludzi.

W ramach naszego partnerstwa braliśmy udział w wielu ciekawych imprezach, np. w Festiwalu Muzyki, przygotowaliśmy przedstawienie teatralne, wernisaż prac uczniowskich, wieczór poezji polsko-niemieckiej, w ramach spotkań realizowaliśmy liczne projekty, m.in. „65 lat pokoju w Europie”, „Dzień Wolności.de|Tag der Freiheit.pl”, „2gether4more”. Spotkaliśmy wielu ciekawych ludzi, wspólnie poznawaliśmy piękno naszych krajów, kulturę oraz odkrywaliśmy karty historii, tej odległej i tej najnowszej. W 2000 roku wieloletnia przyjaźń zaowocowała podpisaniem oficjalnego Aktu Partnerstwa pomiędzy Zespołem Szkół w Ozimku i Heimschule Lender w Sasbach.

W obecnym jubileuszowym roku młodzież gościła w Sasbach od 22 do 28 kwietnia. Tradycyjnie zwiedziliśmy Freiburg, Strasburg, okolice pięknego Szwarzwaldu, byliśmy gośćmi burmistrza Sasbach. Podczas tego pobytu spotkała nas miła niespodzianka - wizyta w EuropaParku. Podjęliśmy również tematy nurtujące współczesną Europę. Braliśmy udział w spotkaniu z młodymi uchodźcami z Syrii. Mieliśmy okazję poznać ich losy, wysłuchać relacji na temat trudnego, niejednokrotnie tragicznego życia mieszkańców kraju ogarniętego wojną. Spotkanie to dostarczyło nam wielu nowych doświadczeń i wrażeń.

15 maja przywitaliśmy w Ozimku gości z naszej szko-

ły partnerskiej. Wspólnie zwiedziliśmy Kraków, Wrocław, Opole, a także miejsce istotnej dla wspólnej historii - Muzeum w Łambinowicach. Wzięliśmy udział w kolejnej lekcji historii podczas spotkania z naszym, jakże zacnym, przyjacielem ks. Arcybiskupem **Alfonsem Nossolem** w Kamieniu Śląskim. Tradycyjnie również złożyliśmy wizytę burmistrzowi Ozimka. Dzień 18 maja był dniem projektu, którego temat brzmiał: „25 lat partnerstwa”. Zaproszeni goście: **Dariusz Bigas** - dyrektor Zespołu Szkół, **Roland Spether**, **Ryszard Dreling**, **Wiesława Grecko-Wajs**, **Danuta Derda**, **Tomasz Ciekalski** i **Janna Derda** opowiadali o początkach przyjaźni, pierwszych spotkaniach, towarzyszących im emocjach, ale również o trudnych dla Polaków latach 80-tych, o darach przywożonych ciężarówkami i o ludziach z wielkimi sercami. Młodzież wspólnie zastanawiała się, co jest potrzebne, aby przyjaźń przetrwała tyle lat, była tak żywotna i intensywna. Dzień zakończony został koncertem w wykonaniu uczniów. Podziwialiśmy kunszt, zaangażowanie i radość młodych ludzi. Uwieńczeniem pobytu w Ozimku było wspólne grillowanie, wspólna gra w piłkę, wspólny taniec i wspólne rozmowy. Tradycyjnie uczestnicy wymiany mieszkali w domach swoich rówieśników, mając wiele okazji do wykorzystania swoich umiejętności komunikacyjnych.

Spotkania w ramach „Wymiany młodzieży” nie zaistniałyby, gdyby nie nasza wspaniała młodzież, troskliwi rodzice, dbający o dobre samopoczucie gości, zaangażowanie wielu nauczycieli, ale także wsparcie finansowe organizacji międzynarodowej „Polsko-Niemiecka Współpraca Młodzieży”.

*Koordynator wymiany
Klaudia Bukowska-Pająk*

